

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro dopravu a cestovní ruch

2006/2043(INI)

31. 8. 2006

STANOVISKO

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

pro Hospodářský a měnový výbor

o partnerství veřejného a soukromého sektoru a právu Společenství o zadávání veřejných zakázek a koncesích
2006/2043(INI))

Navrhovatel: Paolo Costa

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro dopravu a cestovní ruch vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. s ohledem na strategickou potřebu modernizovat infrastrukturu Unie, obzvláště dopravní infrastrukturu a služby a logistiku – od rozsáhlých sítí typu transevropských dopravních sítí (TEN-T) přes specifické infrastruktury, jako jsou přístavy a letiště, logistické platformy a platformy výměny dopravních prostředků, až po infrastrukturu související s městskou dopravou (parkoviště, místní železnice, tramvajové linky, sítě metra, autobusy a služby místní hromadné dopravy) –, které vzhledem k obrovským finančním nárokům stále více zatěžují rozpočty členských států,
- B. s ohledem například na obrovské finanční nároky infrastrukturních projektů TEN-T v budoucích letech, jež přesahují vlastní zdroje Společenství a jejichž výše se do roku 2020 odhaduje na 600 miliard EUR (z toho 225 miliard EUR je určeno na 30 prioritních projektů, z nichž 140 miliard EUR je na období 2007–2013), což jsou nároky, které nemohou být pokryty, aniž by muselo být čerpáno z více zdrojů, tedy za využití jak veřejných, tak i soukromých osob a subjektů prostřednictvím finančních pobídek z grantů Společenství,
- C. s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, které stanovuje základní pravidla pro poskytnutí finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských dopravních sítí a energetiky (KOM(2004)0475) a má za cíl podporovat veřejné investice v daném sektoru zvýšením hladiny spolufinancování Společenstvím,
- D. s ohledem na zkušenost s partnerstvím veřejného a soukromého sektoru – jak se „smluvním“, tak i s „institucionálním“ –, kterou některé členské státy postupem času získaly, zejména v oblasti dopravních projektů a především prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru založeného na využívání koncesí jako nástroje, jehož pomocí mohou orgány veřejné správy efektivněji nakládat s finančními prostředky z veřejných zdrojů a dělit se o rizika s partnery ze soukromého sektoru,
- E. vzhledem k tomu, že tento jev nabývá různých forem, které ve větší míře uplatňují specifické principy a předpisy Společenství, a že vedl k zavedení souboru pravidel, která vyžadují stanovení prvotního rámce, i když jejich vývoj by neměl být omezován,
- F. vzhledem k tomu, že partnerství veřejného a soukromého sektoru by mělo a musí přispět ke zvýšení kvality a kontinuity v poskytování veřejných služeb pomocí mechanismů sdílení rizik mezi veřejným a soukromým sektorem,
- G. vzhledem k tomu, že k dosažení optimální účinnosti a účelnosti investic do dopravní infrastruktury je nutné v každém případě podporovat co nejširší účast soukromého sektoru na projektování, výstavbě, správě i financování infrastruktury prostřednictvím transparentní výzvy k podání nabídek, vypsání veřejného řízení a udělování veřejných zakázek,
- H. vzhledem k tomu, že Eurostat ve své analýze určení základních typologií rizik (výstavba,

volné prostředky, poptávka) formuluje kritérium dopadu partnerství soukromého a veřejného sektoru na národní účetnictví členských států,

- I. vzhledem k tomu, že v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru je možné, že některé veřejné podniky a subjekty nebudou způsobilé k čerpání z podpor Společenství, jelikož nevykazují náklady na výstavbu, zatímco některé soukromé podniky a subjekty nebudou moci čerpat stejné podpory, jelikož jsou příjemci „disponibilních plateb“ sloužících k pokrytí nákladů na výstavbu,
- J. vzhledem k tomu, že fáze plánování, rozhodování a realizace projektů transevropských dopravních sítí může výrazně přesáhnout finanční rámec, podle něhož jsou podpory udělovány,
 1. je toho názoru, že Komise by měla přijmout právní nástroj, který by definoval pokyny určené ke sjednocení stávajících právních předpisů a zásad s definicemi a základními koncepty, jež vystihují různé formy partnerství veřejného a soukromého sektoru vyskytující se v Evropě a které se týkají „smluvního“ i „institucionálního“ partnerství veřejného a soukromého sektoru, a tak zajistit dodržování zásady rovného zacházení a jednotnosti mezi členskými státy, přičemž členským státům a jejich úřadům místní samosprávy by byla v souladu s principem subsidiarity ponechána co nejširší svoboda, pokud jde o definování podrobností ve smluvních či institucionálních úpravách;
 2. je toho názoru, že právní nástroj týkající se „institucionálního“ a „smluvního“ partnerství veřejného a soukromého sektoru by se měl zaměřit na sestavení seznamu „nejosvědčenějších metod“ a metod „nejméně osvědčených“ v oblasti partnerství veřejného a soukromého sektoru, zejména pokud jde o fázi výběru soukromé, veřejné či smíšené smluvní strany, a na vymezení případů, v nichž smluvní strana může být vybrána interně („in-house“);
 3. je toho názoru, že v případě „smluvního“ partnerství veřejného a soukromého sektoru je pro veřejný sektor nezbytné provést před zahájením projektu partnerství veřejného a soukromého sektoru srovnání v rámci veřejného sektoru a analýzu nákladů a výnosů; mimo to zastává názor, že pro tuto kategorii partnerství veřejného a soukromého sektoru, kterou by bylo vhodné chápat v širším významu koncese tak, aby zahrнула i smlouvy o dodání veřejných služeb vyžadujících vybudování infrastruktury, u nichž většina příjmů koncesionářů pochází z přímých plateb veřejných orgánů, by se právní nástroj definující pokyny měl týkat fáze výběru smluvního partnera ze soukromého sektoru a měl by pro orgány státní správy i soukromé subjekty uvést několik příkladů typických osvědčených metod, jejichž použití by však nebylo závazné; domnívá se, že zmíněné pokyny by rovněž měly stanovit zásady použitelné ve smluvním rámci po přidělení zakázky, a to uvedením seznamu jednání nebo smluvních ustanovení, které jsou nebo se mohou dostat do rozporu s principy práva Společenství; dále se domnívá, že tyto pokyny by měly přispět k vyváženému a spravedlivému rozdělení zisků a rizik mezi partnery z veřejného a soukromého sektoru, což by zabránilo nepřijatelnému poškození veřejnosti; konečně se domnívá, že Komise by měla poskytnout příklady osvědčených metod sdílení rizik mezi veřejným a soukromým sektorem;

4. zdůrazňuje, že výraz „střet zájmů“ by měl být v zájmu spravedlivého a rovnoměrného rozdělení rizika přesně definován na úrovni EU;
5. je toho názoru, že s ohledem na současné nedostatečné právní zakotvení a zejména se zřetelem k judikatuře Soudního dvora Evropských společenství týkající se podniků se smíšenou účastí (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. ledna 2005 ve věci C-26/03, Stadt Halle a RPL Lochau) by „institucionálnímu“ partnerství veřejného a soukromého sektoru měl být na základě vyhodnocení zkušeností některých členských států v dané oblasti poskytnut jistější právní základ, a to prostřednictvím zvláštního právního nástroje, který by vyjasnil platné předpisy a vazby mezi předpisy a principy Společenství a právem společností, právními předpisy týkajícími se hospodářské soutěže a právem o veřejných zakázkách a koncesích. Tento nástroj by měl respektovat kritéria definovaná v rozsudku ze dne 18. listopadu 1999 ve věci C-107/98, Teckal, princip nezávislosti orgánů místní samosprávy a výhradní pravomoci členských států, zejména co se týče majetkových ujednání. Dále je toho názoru, že tento nástroj by měl také rozlišovat mezi pravidly pro činnost společností se smíšenou účastí vykonávanou ve veřejném zájmu a pravidly pro činnost těchto společností naplňující zájem soukromý;
6. vyzývá k tomu, aby křížové subvencování koncesí, které umožňuje financování nerentabilní infrastruktury regionálního rozvoje ze zisku z rentabilní infrastruktury bez nutnosti nadměrně čerpat z veřejných výdajů a které je v současné době ohroženo směrnicí o udělování veřejných zakázek, bylo považováno za samostatnou a svébytnou formu partnerství veřejného a soukromého sektoru s pevným právním zakotvením;
7. doufá, že vnitrostátní účetní pravidla pro smlouvy související s partnerstvím veřejného a soukromého sektoru Evropské unii umožní, aby mohla financovat modernizaci infrastruktury, a to i při plném respektování maastrichtských závazků v oblasti deficitu a zadlužení (tisková zpráva STAT/STAT/18);
8. vyzývá k tomu, aby se u operací s účastí „institucionálního“ partnerství veřejného a soukromého sektoru (například podniky se smíšenou účastí) určil soukromý partner prostřednictvím veřejného řízení, v jehož průběhu musí být stanovena kritéria, která upraví pozdější obchodní vztah mezi podnikem se smíšenou účastí a jeho soukromým partnerem (z důvodu řešení problému dvojí nabídky);
9. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím nástrojů dohledu Společenství nad státní pomocí zajistila, že poskytování podpor žádného ze zúčastněných subjektů nediskriminuje, ať už jde o subjekty soukromé, veřejné či smíšené;
10. zdůrazňuje, že vedle splnění požadavků uvedených v rozhodnutí Eurostatu, které se týkají vedení účetnictví v oblasti partnerství veřejného a soukromého sektoru, je nezbytné vytvořit nové pokyny pro vyčíslení rizik spojených s projekty, aby se zabránilo případnému obcházení Maastrichtských kritérií;
11. domnívá se, že účinnost partnerství veřejného a soukromého sektoru se značně posílí, když v příštím finančním rámci (2007–2013) poskytne EU na financování TEN-T 2 907 milionů EUR ročně oproti 600 milionům EUR poskytnutých v současném období finančních výhledů a když tato částka bude doplněna o prostředky ze zvláštního Fondu úvěrových záruk navrženého s ohledem na specifické potřeby partnerství veřejného a

soukromého sektoru a na vyšší stropy pro příspěvky EU na projekty TEN-T;

12. vyzývá Komisi a Evropskou investiční banku, aby shromáždily své odborné poznatky z této oblasti a společně je šířily zvláště v zemích, jejichž správní orgány nejsou s partnerstvím veřejného a soukromého sektoru obeznámeny;
13. je toho názoru, že je nutné přistoupit k revizi současných pravidel pro poskytování finanční pomoci Společenství v rámci projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru, aby byly odstraněny překážky zabraňující v efektivním využívání tohoto typu pomoci.

POSTUP

Název	Partnerství veřejného a soukromého sektoru a právo Společenství o zadávání veřejných zakázek a koncesích
Referenční údaje	2006/2043(INI)]
Příslušný výbor	IMCO
Výbor požádaný o stanovisko Datum oznámení na zasedání	TRAN 16.2.2006
Užší spolupráce - datum oznámení na zasedání	16.2.2006
Zpravodaj Datum jmenování	Paolo Costa 23.11.2004
Předchozí zpravodaj(ové)	
Datum projednání ve výboru	15.6.2005 29.8.2005
Datum přijetí	30.8.2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 45 proti: 1 zdrželi se: 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Inés Ayala Sender, Etelka Barsi-Pataky, Philip Bradbourn, Paolo Costa, Michael Cramer, Arūnas Degutis, Christine De Veyrac, Petr Duchoň, Saïd El Khadraoui, Robert Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Luis de Grandes Pascual, Mathieu Grosch, Ewa Hedkvist Petersen, Jeanine Hennis-Plasschaert, Stanisław Jałowicki, Georg Jarzembowski, Dieter-Lebrecht Koch, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Jörg Leichtfried, Bogusław Liberadzki, Evelin Lichtenberger, Patrick Louis, Erik Meijer, Robert Navarro, Josu Ortuondo Larrea, Willi Piecyk, Luís Queiró, Reinhard Rack, Luca Romagnoli, Gilles Savary, Renate Sommer, Dirk Sterckx, Gary Titley, Georgios Toussas, Marta Vincenzi, Corien Wortmann-Kool, Roberts Zīle
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Zsolt László Becsey, Johannes Blokland, Den Dover, Nathalie Griesbeck, Zita Gurmai, Elisabeth Jeggle, Anne Elisabet Jensen, Sepp Kusstatscher, Zita Pleštinská
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	